

СТРАДАЊЕТО НА СВЕТИ СВЕШ КЛИМЕНТ АНКИРСКИ

**О бескраен
Творецу, со
душата Ти се
поклонувам...
Ти како Човек се симна
во нашата низина,
се симна и се стесни во
смртната долина,
долината да ја кренеш
кон небесниот кров,
и тврта изветвена да
ја завртиш во нова.
Нека јазикот молчи,
нека солзата збори:
со милоста спасувај, со
умот што создаде.**

Пишува:
аџика Живанка ФИЛИПОВСКА

Свештеномаченик Климент, епископ Анкирски е роден во 258 година во Анкира, главен град на Галатија, покраина во Мала Азија. Татко му бил незнајбожец, а мајка му Ефросинија била вистинска христијанка. Таа го воспитала своето чедо во христијански дух. Но, го оставила сирак кога Климент имал само 12 години. Во претсмртните моменти, лиејќи солзи, исполнета со благодетта Божја, благословена од Бога заради сил-

ната и непоколеблива вера во Него, му прорекла на синот маченичка смрт, искажувајќи ги следните зборови: "Ќе дојде опасно време, и близу е гонењето кое диши со страшен гнев и закана, и ти ќе бидеш, како што ни кажува Господ, изведен пред цареви и владетели, заради Него. Направи ми ја оваа чест, сине! Стој смело и јуначки за Христос, и чувај ја цврсто и непоколебливо Неговата вера! А јас, о срце мое, се надевам во мојот Христос, дека наскоро на тебе ќе заблеста венецот на мачеништвото, и во моја чест, и за спасение на многу души. Затоа подготви го твоето срце за подвиг на мачеништво... Но, не се плаши! Страдањето е привремено, наградата е

**ЧУДОТВОРНАТА ИКОНА НА БОГОРОДИЦА
СО ИСУС ХРИСТОС ОД СВЕТАТА ЗЕМЈА**

ЦВЕТОВИ ВО ПУСТИНАТ СУРОВ

вечна; Ништо да не те одделува од Христос Господ! Гледај кон небото и оттаму очекувај голема, изобилна и вечна награда од Бога! Плаши се од Божјото величие! Ужаснувај се од Неговиот суд! Трепери од Неговото севидливо око! Бидејќи оние кои ќе се откажат од Него, ќе примат оган незгаслив оган и неуништив црв... Ова нека ми биде награда од тебе, о прелатки сине мој, за моите породилни маки со тебе, за трудот околу твоето воспитување: ти, плод на утробата моја, да станеш исповедник Господов, и јас да се наречам мајка на маченик и да се прославам во деловите на телото на синот, кои страдаат за Христа. А, ти си ми светлина во Христос, и живот мој во

Господ! Затоа те молам, срце мое, да не се посрамотам во својата надеж туку, според зборовите на апостолот, да се спасам заради породот свој. (1 Тм. 2,15) Те родив чедо, да страдам во тебе како во свое сопствено тело. Крвта која ја прими од мене, не штедејќи пролиј ја, заради неа и јас да добијам почест. Подај го тело-

то на маки, од тоа и јас да се зарадувам пред нашиот Господ, како и јас самата да сум настрадала за Него... Ете, јас сега заминувам од тебе, и

"Zlatoto i srebroto - toa e nerodna zemja - pronajdena od lu|eto za nadvore{no ukra{suwawe... A bogatstvata na na{iot dobar Bog, ne se od nikogo pozajmeni, ni tu so ~ove-ka raka izraboteni, tuku se ve-ni i nepromenlivi. Nivnata ubavina e bezgrani-na i svetlina ve-na; ne se menuvaat; ni tu molec gi jade, ni tu 'r|a gi rasiwuva, ni tu mo`at da ovetvat vo tekot na beskone-ni te vekovi".

одам пред тебе кај Господ. Со телото заминувам, но духот мој нема да се оддели од тебе, за со тебе да се удостојам да припаднам кон престолот Христов, фалејќи се пред Него со твоите страдања и китејќи се со твоите подвизи. Зашто и коренот, скриен под земјата, се оросува со истата роса како и видливите гранки над земјата".

И по таквите исказани незаборавни зборови, кои се поука за сите генерации, за сите времиња, блажената мајка Ефросимија ја потпрела својата глава на синот и починала. Благородната, угледна и богата жена по име Софија, пријателка на Климентовата мајка, која немала деца, го зела Климента во својата кука и го гледала и го сакала како свое родено чедо. Таа го почувувала на кротокост, набожност, мудрост, став Божји. Го учела како се доаѓа до чистина и до света љубов кон Бога, Творецот и нашиот Добродетел.

Климент станал познат со својот добродетелен живот и бил избран за епископ Анкирски во 20-та година од животот. На млади години стекнал голема мудрост.

Во тоа време царот Диоклецијан, по целото Римско царство издал писмена наредба, на сите можни начини

дадено; од Него имаме и говор и разум", и одбил да им се поклони на нивните лажни богови. Затоа бил изложен на многу сурови мачења, но и покрај тоа, Светителот не се откажал од Бога и му рекол: "...Верувам и се надевам дека

"Je dojde opasno vreme, i blizu e goneweto koe di { i so stra { en gnev i zakana, i ti } e bide { , kako { to ni ka ` uva Gospod, izveden pred carevi i vladeteli, zaradi Nego. Napravi mi ja ova -est, sine! Stoj smelo i juna-ki za Hristos, i -uvaj ja cvrsto i nepokoleblivo Negovata vera! A jas, o srce moe, se nadevam vo mojot Hristos, deka naskoro na tebe } e zablista venecot na ma-eni { tvoto, i vo moja -est, i za spasenie na mnogu du { i } ."

Христос, Кој е во мене, победил, победува и ќе го победи секој непријател". Било ужасно да се гледа во светителот зашто месото му било искинато од целото тело, како некоја облека, единствено се гледале крвавите коски... со камења го удирале по устата, така што му ги искршиле и забите. А кога го удирале по лицето, го плукале и му ги кршеле забите, тој му довикнал на мачителот Домицијан: "Намеснику царски, ти ми правиш почест, а не ме мачиш! Зашто и мојот Господ

на 11 мачители: Домицијан, Диоклецијан, Максимијан и други, и на крај од намесникот Александар.

Кога бил доведен пред царот Диоклецијан во Рим, царот поставил на едната страна разни орудија за мачење:

железни гребени, железни постели, остри бријачи, котли, вжештени шлемови, колци, тркала и др., а на другата страна: злато, сребро, одликувања, скапоцена облека, накит, пари, сè што можел царот да подари, па му рекол на Климент да избира. Христовиот маченик Свети Климент со презир погледнал во царските богатства и ги избрал орудијата за мачење, извикувајќи: "Златото и среброто - тоа е неродна земја - пронајдена од луѓето за надворешно украсување... А богатствата на на-

нал во домот на Софија каде приредиле голема гозба, а потоа повторно заминал и отслужил Божествена литургија во пештерската црква. Намесникот Александар бил известен дека светителот го нема во затворот. Го пронашле во црквата и намесникот му наредил на еден војник одзади да го удри со меч архијерејот по вратот. "И кога тоа војникот го направи, падна главата на Светиот свештеномаченик Климент на светиот престол, и на предложените Дарови, и се зали со неговата крв Бескрвната жртва и целиот свет олтар". Бил исечен во 312 година во црквата во Анкир, кога како архијереј служел Божја служба. Св. Климент и неговиот ученик Светиот маченик Агатангел, поткрепувани од Божја благодет, останал како пример за непобедливи и непоколебливи Божји слуги, цветови во пустината на неправедниот незнајбожен и суров свет.

Со благослов на Неговото Високо Преосвештенство Митрополит г. Горазд

АПЕЛ
Манастирот "Си Свети"

има огромно културно и историско значење, тоа е свето место на многу чуда. Редакцијата "Македонско сонце" упатува апел до сите Македонци во државата и до оние кои се наоѓаат насекаде во светот да го дадат својот финансиски придонес за негово обновување и одржување, за да го зачуваме од забот на времето.

Чудата на манастирот "Си Свети" се бројни за: исцеление, имање пород, одржување во живот, среќа, радост и сл.

МАНАСТИР "СИ СВЕТИ"
("СИТЕ СВЕТИИ")

Жиро-сметка:
530-0003005453-64
ОХРИДСКА БАНКА А.Д.
ОХРИД

А НА НЕЗНАЈБОЖНИОТ

СВЕТ

да ги убиваат сите кои го исповедуваат името Христово. Тогаш во Галатејската покраина пристигнал царскиот намесник Домицијан, кој по царска наредба, ги убивал христијаните. Свети Климент, епископот Анкирски, бил наклеветен од незнајбошците дека забранува да се поклонуваат на нивните "големи богови", а многумина привлекувал кон својот Христос. Домицијан веднаш наредил да го доведат кај него. Тогаш Свети Климент му рекол: "Нашата мудрост и разум е Христос, Син на Бог Отецот со чија реч сè е соз-

Исус Христос Го тепаа по устата и по образите, па еве и јас недостојниот, со тоа се удостоив. Првомаченикот Стефан беше засипан со камења, па и јас со тоа се украсив... и маките мои ги прави полесни тоа што, откако ќе ги поднесам, ќе се удостојам со поголеми почести, со поголемите и подобрите од мене". Мачителот наредил да го фрлат в затвор. По неколку дена, светителот со благодетта Христова бил исцелен од сите рани и оздравел. Намесникот го испратил во Рим кај незнајбожниот цар Диоклецијан. По негова наредба, светителот бил толку страшно мачен "како никој никогаш од настанокот на светот". Тој поминал 28 години измачуван и во затвори. Бил мачен од страна

шиот добар Бог, не се од никого позајмени, ниту со човечка рака изработени, туку се вечни и непроменливи. Нивната убавина е безгранична и светлина вечна; не се менуваат; ниту молец ги јаде, ниту рѓа ги расипува, ниту можат да оветват во текот на бесконечните векови". Царот заслепен од злоба, наредил светителот да биде изложен на најразлични мачења и фрлен во затвор. Но, Бог му помогнал на светителот преку мудрата Софија и други христијани. Тие влегле во затворот, му ги извадиле оковите на светителот и го однеле во Црквата во пештерата, каде отслужил Света литургија и ги причестил со Божествени Христови тајни. Потоа светителот со сите присутни зами-